

de dansksproglige kundskaber måske ikke er hundrede procent i top.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 12

Jesper Langballe (DF):

Mit spørgsmål drejer sig om sagen om en armensk familie fra Frederikshavn, der er blevet tvangshjemsendt – en sag, som især de nordjyske medier og TV 2 er svømmet over med.

Jeg vil først bede ministeren bekræfte, at i de 7½ år, familien har været her i Danmark, har den fået striber af afslag på opholdstilladelse; at ingen dansk myndighed selv efter de gamle regler fra før 2001 har fundet skygge af begrundelse for opholdstilladelse; at familien hele tiden har vidst, at den dag, der kom en tvangshjemsendelsesaftale med Armenien, ville den blive sendt hjem, og endelig at det ville være en bombe under asylsystemet, hvis man gav humanitær opholdstilladelse, uagtet familien har været ulovligt her i landet i 7½ år.

Kl. 13.55

Så vil jeg for det andet spørge ministeren, om ministeren har gjort sig nogle overvejelser om, hvad man kan gøre for i fremtiden at undgå et sådant ressourcespild af myndighedsarbejde, som tilfældet har været gennem 7½ år i denne sag.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg kan bekræfte det, der også allerede har været fremme i pressen om sagen, nemlig at afvisning af asyl i Danmark er blevet givet siden 2002. Det vil sige, at familien sådan set har været ulovligt i landet siden da, og det er sådan set baggrunden for hjemsendelsen. Det kan jeg bekræfte.

Angående de lange ophold er jeg enig i, at det ikke er nogen ønskelig situation, at en familie eller enkeltpersoner ender med at være i Danmark i så lang tid og vel at mærke i denne sammenhæng også ulovligt. Det, der netop er sket – og jeg håber, det kan løse nogle af problemerne, ligesom vi har set det for andre landes vedkommende – er, at vi nu har fået lavet en aftale med Armenien, der skal gøre tingene lettere. Hvis vi har afvist at give asyl og altså har vurderet, at der ikke er noget grundlag for, at de kan opholde sig i Danmark, skal de kunne komme hurtigere hjem igen, og det er ikke kun til gavn for det danske system, men forhåbentlig også til

gavn for de pågældende, fordi de ikke må sætte deres liv på standby i en lang periode, men hurtigst muligt kan starte en ny tilværelse i deres hjemland.

Jesper Langballe (DF):

Jeg takker for svaret og deler ministerens glæde over den aftale, der er kommet i stand med Armenien, og der er vel også en forhåbning om, at vi kan få flere af den slags aftaler i fremtiden.

Men jeg vil godt pege på en enkelt ting i sagen. Det er hele tiden blevet sagt, at den familie jo er utrolig godt integreret, og det er så vidt jeg kan se også rigtigt. Men deler ministeren ikke den opfattelse, at problemet er, at familien faktisk aldrig nogen sinde skulle have været integreret? En asylansøger eller en asylansøgerfamilie, som skal hjemsendes, skal jo netop ikke integreres, for hvis de alligevel bliver det, får det i virkeligheden de umenneskelige konsekvenser for bl.a. familiens børn, som har været påpeget i denne sag. Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om ministeren har gjort sig overvejelser om, hvad der kan gøres for at undgå den bureaukratiske mølle, som har kørt her med ikke særlig menneskelige konsekvenser.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg håber trods alt, at de ting, denne familie får med sig i bagagen efter den tid, den har været her i landet, bl.a. den skolegang, som børnene har haft, er noget, den kan bruge positivt, når den kommer hjem.

Derudover er svaret, at det, som vi konstant arbejder med, er at få nogle fornuftige tilbagevendelsesaftaler med de lande, det som oftest drejer sig om, og her ser vi heldigvis en positiv udvikling i øjeblikket.

Jesper Langballe (DF):

Lad mig lige benytte lejligheden til at sige, at når jeg rejser spørgsmålet, hænger det jo også sammen med, at med det massive flertal, der er i både befolkningen og her i Folketinget for den stramme udlændingepolitik, som Dansk Folkeparti og regeringen har forhandlet på plads, er flygtningelobbyens – den består bl.a. af visse tv-journalister – eneste våben at køre enkeltsager på en manipulerende måde, hvor man slet ikke oplyser om sagernes egentlige baggrund.

Jeg tror da, det er rigtigt, når ministeren siger, at den ballast, de har fået her i Danmark, kan de bruge, når de kommer hjem, og man må vel også sige, at når de nu skal rejse til Armenien, er